

Павло все ще сумно посміхався. Він почував пса за вухом і сказав дещо дивне. Це звучало придивлено так: "Мій хороший другів собак. Мені без нього дуже сумно. Може, ти міг би жити зі мною? Я дуже радію, коли ти погодився".

Бентлі лизнув Павлові долоню, кажучи: "Все буде добре, ти мені подобаєшся".

Бентлі зрозумів не все, проговорив Павло. Що це ще за собаче небо?

6

Поки Бентлі насолоджувався їжею, чоловік подивився на нього сумними очима і зітхнув. Коли ласощі скінчилися, він сказав: "Я Павло, живу неподалік звідси. Може, завтаєш до мене?"

Бентлі раніше ніколи не заходив до життя людей. В середині відчувався слабкий запах іншого собачки, одяк його ніде не було видно.

Він почувався незвично: йому хотілося і втекти, і залишитися тут. Було страшно, але довівка виглядала затишною, чоловік був привітний.

5

Холод і сміток вже проникли під хутро Бентлі, коли двері кав'ярні хуртало. Він ще не вирішив, прочинитися йому чи втекти, як привітне обличчя подивилося на нього і, щось вигукнувши, зникло всередині. Вирішив все ж таки почекати.

За мить двері знову відчинилися, і той самий чоловік із привітною посмішкою поклав перед Бентлі купу смаколиків. Пес запитально подивився на нього й почув заохочуваче: «Візьми, смачного. Пробач, що забув, ліна ж казала про тебе».

4

Підішли до дверей кафе, Бентлі побачив лише порожній двір. Ні миски, ні смаколиків ніде не було видно. Його піклувачинці теж.

Бентлі зрозумів, що з його хорошою подругою щось трапилося: це було вперше з часу їх знайомства, коли вона не чекала на нього зі смачними недовідками.

Бентлі присів під балконом, щоб поміркувати. Що йому тепер робити? Чекати? Ліпити голодним? Шукати їжу деінде?

3

Але було зрозуміло одне: відтепер його життя буде іншим.

Адже він справді незвичайний пес. І тепер у нього є свій дім і свій друг.

Моніка С.К.
Переклад: Еміл В.
**Незвичайний
пес Бентлі**

Бентлі не був звичайним собакою. Якби ви його запитали, хто його батьки і як він опинився на вулиці, він не міг би нічого сказати. Але він безперечно знав, що походить зі знатної, важливої, можливо, навіть королівської родини.

І ще Бентлі знав, що з його родиною трапилося щось дуже жахливе, тому що члени королівської родини зазвичай не опиняються ось так на вулиці.

1

Але наскільки він пам'ятав, Бентлі всі свої юні дні провів на вулиці. Він спав на лавиці в парку, а їжею його забезпечувала працівниця кав'ярні.

Саме до неї Бентлі і прямував зараз, уважно роздивляючись навкруги, щоб уникнути небезпеки. І одночасно грайливо підстрибував, бо ж від народження був веселої вдачі. І жодні життєві труднощі не могли завадити йому радісно дивитися на світ.

2

